

ΠΑΛΑΙΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΡΟΔΩΤΩΝ

Ο πρόδότης στρατηγός Αρνολδ. Τι τὸν ἐπερίμνε. Τὸ τίμιο πῶδι του καὶ τὸ κατηραμένο του σῶμα! Ο πρόδότης τῆς Ρόδου καὶ ὁ Σουλταῖνος. Τὸ γόδαρτο τοῦ προδότη. Ο ληστής Ρομάνο καὶ ὁ πατήρ του. Καλύπτει τὰ μὲ δυσίασης, παρα τὰ γίνης προδότης!... Ο ἀρχιδιάκονος τῆς Κέρδεας καὶ ὁ ἀδελφός του.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου ποὺ διεξήγαγε ἡ Ἀμερικὴ ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας γιὰ νὰκατήρησεν τὴν ἀνεξαρτησία της, ὁ ἀρκαδικὸς στρατηγός Αρνολδ, προδότης τὴν πατρίδα του, προσεχώρησε στὶς τάξεις τῶν ἐχθρῶν της, ὅπου καὶ διεκρίθη γιὰ τὴν ὑπερβολικὴ σκληρότητά του.

Τὰ πειραματικὰ στρατεύματα ποὺ κατέβαλλον κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν, ὑστερα ἀπὸ μεγάλους ἀγῶνα, κατέρχονταν τέλος πρὸς τὸν παρικυλάκον. Ο Αρνολδ τότε, ἐκάλει ἐνα οὐκλόμοιο ἄρκαδικὸν στρατιώτη, καὶ τὸν ἐράτησε τὴν εὐχὴ τοῦ ἐπαφίχουσαν ὁ συμπατριώτου του ὅταν ἄδικαιε σὰ χεῖρα του ἐπιφανέου.

Ἀπολύσασα, ἀπάντησεν ὁ αὐκλόμοιος. Πρῶτα θὰ σοῦ κόψωμε τὸ πῶδι σὸ ὅποιον πληγώθηκα πολέμωνας ὑπὸ τῆς πατρίδος σου, καὶ κατόπιν... θὰ κρεμάσωμε τὸ ὑπόλοιπον σῶμα σου!...

Τὸν καιρὸ ποὺ ὁ Σουλταῖνος Σουλταῖνος πολιορκοῦσε τὴν Ρόδο, σὲ 1522, - παρουσάσθημεν ἐνάπιόν του ἕνας κάτοιμος τῆς γῆσου ὁ ὅποιος τὸν ὑποσχέθηκε νὰ τὸν διακυλῶναι μὰ μὴ στὴν πόλη, ἀν ὑπέσχετο, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ τὸν ἐδίνα μετὰ ὅπο τίς κόρες του γιὰ γυναίκα.

Ο Σουλταῖνος ἐδέχθη, ἡ προδοσία ἔγινε, καὶ ἡ ἐπιχειρήσις, ἐπέτεθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ο πρόδότης, σύμφωνα μὰ τὴν συμφωνία ποὺ εἶχαν κάνει, ἐξαπαρορούσθημεν σὸν Σουλταῖνο, καὶ τοῦ ὑπενόημοσεν τὴν ὑπόσχεσιν του. Ο Σουλταῖνος ἐκάλει τότε μὴν ὅπο τίς κόρες του καὶ γυρίζοντες, κατόπιν, πρὸς τὸν προδότην, τοῦ εἶπε:

Καθὼς βλέπεις ὅτι ὑπόσχομαι τὸ ἐπιτελεῖ πάντοτε. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κόρη μου εἶνε μουσουλμάνη, καὶ σὺ χριστιανός, δὲν θὰ μορῶσω νὰ σοῦ τὴν δώσω παρὸ μόνον ἂν ποιηγομένως, ἀλλὰ ἐπιστήσης! Πρέπει ὅμως νὰ γίνης μουσουλμάνος ὄχι, μόνον μετὰ λόγια, ἀλλὰ πραγματικὰ, ὡς τὸ βάθος τῆ ψυχῆ σου. Γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ πρέπει, δυστυχῶς, νὰ ὑποστῆς μὴ μικρὴ... χειρουργικὴ ἐπέμβαση.

Συγχρόνως, ὁ Σουλταῖνος ἔκανε ἕνα νόημα σὲ δύο ἀνδρόπικους του, ὁ ὅποιος συνέλαβαν τὸν προδότη, καὶ παρ' ὅλας τίς διαμαρτυρίας του τὸν... ἐγδαρον ζωντανό!...

Τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ λήσταρχος Τεσσαλογγα ἐλιμαίνετο τὴν Σικελίαν, ἀνελήφθη ὁ ἐμπιστος φίλος του καὶ ὑποσχηγός τῆς συμμορίας του Ρομάνο. Ματὶ μετὰ τὸν Ρομάνο, ἡ ἀρχὴ συνέλαβαν καὶ τὸν γέρο πατέρα του. Στὸν Ρομάνο ἐπασχέθησαν τότε, ὅτι θὰ ἐχρησάσαν τὴν ζωὴ καὶ τὴν ελευθερία σὸν πατέρα του, μόνον ἂν κατέδιδε τὸν ἀρχηγὸν καὶ τὴν συμμορίαν του. Ἡ πόλις ματοῦ ὑπολήφθηκαὶ καὶ οὐκίχ· στερήθη, ἡ ὅποιον διεξήχθη, σὸ πνεῦμα τοῦ σκληροφθέντος ληστοῦ ἦσαν τομοσή. Ἀ ν ἦσαν τὶ ἀπὸ τὸ δῶο νὰ προσηρῆθη: Νὰ παραδώσῃ τὸν πατέρα του σὸ δέμο, ἡ νὰ προδῆσιν τοῦς συνηγορούς του: Ἀπὸ τὴν ἀγωνία του ἀπὴν τὸν βγαλε τέσε ὁ ἴσος ὁ πατέρας του, ὁ ὅποιος τὸν ἐξέφρονισεν νὰ μὴ διασῶν νὰ τὸν θυσιάσῃ, γιὰτὶ, ὅπως τοῦ εἶπε, ἡ ζωὴ θὰ τοῦ ἦσαν ἀργίον ἂν θὰ ἦξερε πῶς τὴν ὀφείλει σὲ μὴ προδοτὶν ἐπὶ πράξιν τοῦ γειοῦ τ υ.

Ο γειός του τὸν ὑπέκρινε, ἀνηθήθη νὰ προδώσῃ τὸν σέντροφό του καὶ ὁ γέρο Ρομάνο, ἐθαυμάσθη! Σὲ ὅσα δὲ βασανιστήρια καὶ ἀν ὑπέβαλλαν τὸν γειό του, ἐσάθη ἀδύνατον νὰ τοῦ βγάλουν ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ τὴν παραμικρὴ ἔσκα προδοτικὴ πληροφορία...

Ο ἀρχιδιάκονος τῆς Κέρδεας, πληροφορηθείς ὅτι ὁ ἀδελφός του ἐγκαταλίψας τὴν θέσιν του εἶχε ἀπομολήσει σὸς ἐχθρούς καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ὁρὰν εἶχε πέσει σὰ χεῖ α πῶν μαυρινοτάων, ἐτρέψε στὴν ἐκκλησία, καὶ ἐξέσχισε ἀπὸ πόλησιον καὶ βιβλίον τὴν σελίδα ὅπου ἀνεγράφετο ἡ γέννησις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ προδότη, λέγοντας:

Ἀς ἐλαίψωι κάθε ἴχνος τοῦ προδότη, αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς!

ANEMONEΣ ΣΤΟΝ ANEMO

Ἐπαύχως ἕνας ἡλικιωμένος ὁ ὅποιος ἐκινώναςται μετὰ τὸ ἀγγίγμα τῶν δακτύλων. Gallani

Σχετὰ δύο ἐραστὰ λατρεύονται ἕνακα προσηραμένων ποῦ δὲν ἔχουν καὶ ἐγκαταλείπονται ἕνακα ἐλαττωμάτων ποῦ ἔχουν ἐξίσου. D. Stern

ἡ καὶ τοῦς ὀπαδοῦς του. Τὸ βράδι τῆς εἰης Ἰουλίου οἱ πρόχρητοι τοῦ Πόρου (ποῦ εἶχε ἀρχίσει νὰ πεινῇ καὶ νὰ τοῦ λείπουν τὰ πολιομοφῶδια) ἐδέχθησαν νὰ καταληφθῇ τὴν ἄλλη μερὰ ἡ πόλις τοῦς ἀπὸ τὸν Κυβερνητικὸν στρατό. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὰ οἱ Ρῶσοι δαγόνταν νὰ κλείσουν τὰ μάτια τοῦς, ἀν οἱ πρωταίτιοι τοῦ κινήματος ἐφωσαν διὰ νεκρὸς νὰ πάνα στὴν Ἰδρα.

Ἐπῆσαν στὴ φρεγάτα «Ἐλλάδα» ἕμεναν τριάντα ἄτομα μετὰ τὸ Μισαοῦλη. Ὅλοι ἦταν ἀπογοητευμένοι, ἐκτός ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν Ναύαρχο. Βρόχοντες μῆσα τοῦ ἀπὸ πείσις ὁ Ἰδραῖος πολιοκαὶ τῆς πῆσε παρήμαρα τὸ Σαζίνη καὶ τὸν διέταξε νὰ πάη στὴ Ρωσικὴ ναυαρχίδα καὶ νὰ πῆ τοῦ Ρίκορντ διὰ περιμένει νάρθουν οἱ κυβερνήτες τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ Γαλλικοῦ στόλου γιὰ νὰ διαπραγματιωθῇ ματὶ τοῦς τὴν ὑπόθεσι. Κ' ἐπρόσθεσε:

«Νὰ τὸν πῆς ἀκόμη πῶς ἂν κἀνῃ τὴν παραμικρὴ νῆσιν γιὰ νὰ μὴ πάη μετὰ μορῶσις ἡ μετὰ ῥεσάλτο τὰ καρῶβια, β ζω φωτιά καὶ τὰ κατὰ! Νὰ προσέξῃ ὁ Ροῦσος, γιὰτὶ γινόμεστε ὅλοι μορῶδοι!...»

Ἡ φρεγάτῃ αὐτὴ ἀπέληξ· ἔκανε ζωορὴ ἐντύπωση σὸ Ρῶσο Ναύαρχο, ὁ ὅποιος ἀπάντησε μετὰ ἥρεμα λόγια καὶ διεβεβαίωσε τὸ Σαζίνη ὅτι θὰ περιμένῃ νάρθουν οἱ συνάδελφοι του ἔνοι ναύαρχοι καὶ ἡ ἀποδοχὸς ματὶ τοῦς. Ἰσχυρὰ ἀπὸ λίγη ἐλαβε μετὰ τὸν ὁρόμο γοῦμα τοῦ Καποδίστρια, ὁ ὅποιος ἐσπρωβούσε τὸ Ρίκορντ νάρθῃσιν ἐν ἀποσταλασματικὸ χτύπημα σὸς Ἐπαναστάτες ποστοῦ φράση σὸν Πόρο ὁ Ἀγγλογαλλικός Στόλος ποῦ θὰ ἔδινε ἡθικὴ νῆσιμα σὸ Μισαοῦλη νὰ ἐπιβῆλῃ νὰ αὐτημάτα του στὴν Κυβέρνο. Ο Ρῶσος Ναύαρχος, σανατιόμενος νὰ ὑπακούσῃ τυφλὸ τὸν πρῶην Ἀρχιναύαρχο τοῦ Στόλου, ἔρχισε νὰ ἐτοιμάξῃ τὸ χτύπημα: Τὰ κανόνια τοῦ Στόλου νον ἐκχωροῦτοσαν τῆς πόλεως, τοῖ πορῶθου καὶ τοῦ θαλάσσιου ὁρόμου πρὸς τὴν Ἰδρα. Τὸ μικρὸ κῆστρο τοῦ Πόρου—Α ἰ δ σ κ ὄνομα ἔχοντες— εἶχε καταληφθετὸ ἀπὸ Κυβερνητικὰ ἀποσπάσματα. Ο Μισαοῦλης εἶχε μόνον 30 ναυτες στὴν Ἐ λ λ α δ α καὶ πλοῖα μῆσα ἄλλα πλοῖα του. Ὁλόκληρος ὁ Ἐπαναστατικὸς Στόλος τοῦ ἦταν ἀραγμένος ὑπέναντι σὸ Μοναστήρι.

Τις ἡμέρας ἐκείνας ἔτυχε νὰ βροῦκαται σὸν Πόροσιν μικρὸ Γαλλικὸ βοῖο. Ο πλοίαρχός του Λεβανδὶν ἀνέλαβε νὰ μεσολαβήσῃ νὰ μῆσιγῃν αἰματομασίς, ἀλλ' ὁ Μισαοῦλης μετὰ ἥρεμα ἀπεφασιστικῶτα ἐδήλασε ὅτι θὰ βαροῦσε μεσὸ τὰ ὄλα «Ἐχω λάβετὸ ἀναγὴ ἀπὸ τὴν Ἐνανόσσις, ἴλα, νὰ τένε κἀμὸ τὸ Στόλο, παρὰ νὰ τένε καρῶδοσιν!»

Μῶλα ταῦτα ὁ Μισαοῦλης ἤλιγξε ὅτι ὁ Ρίκορντ θὰ ἐπιδοῦμενη τὴν ἀρετὴ τῶν Ἀγγλογῶλλων. Ὅταν ὅμως εἶδε τὰ Ρωσικὰ πολιομικά νὰ κἀνουν διαφύρες μανούβρες, γιὰ νὰ πῆσουν ἐπὶ πῆσε πλεονεκτικῶς ἀπὸ τίς ὅποιες νὰ μορῶθῃ νὰ χτυπιετὰν τὰ δικὰ του καρῶβια, χωρὶς νὰ χτυπιεῖται αὐτοῖς, ἐζῶσμος τὰ φροδία. Ο Ἰδραῖος Ναύαρχος, μετὰ τὴν πείρα ποῦ εἶχε σὲ τέτοια πράματα, ἀνετίλαβε τοῦς σικποῦς τοῦ Ρίκορντ καὶ ἡ ὀργὴ του πῆρε τὸν κατῆφορο.

Ἦταν πρῶτὸ ἀκόμη, 9 1/2 ἡ ὄρα, ὅταν ὁ Ρωσικὸς Στόλος ἐκοννήθησε. Ο Μισαοῦλης ἐξενέτασε ἀμέσως τὴν ἀπελήξ του. «Ὅλοι σὶς βάρκες!» διέταξε. Καὶ ὅταν ὅλοι κατεβῆσαν ὁ Μισαοῦλης βράλε ἕνα φωτῆλι στὴν πρυμνίδα ποτῆγῃ τῆς φρεγάτας, τὸ ἀναψε καὶ ἀνέβηκε πάλι σὸν κατῆστρομα φεβρόδ, μετὰ τὸ δαυλὸ ἀκόμη σὸ χεῖο, ἐξακοντίζοντας βλεῖματα μῆσος στὴ Ρωσικὴ Ναυαρχίδα! Μόλις ἐπέφτασε νὰ πῆθῃ στὴ βάρκα καὶ μὴ τρωσθῇ ἐκρηγῆ συντόροσιν ὄλο τὸ λιμάνι κ' ἔμεναν ἄλογοῖσιν σὸ γύρω βουνά. Ἡ φρεγάτα «Ἐ λ λ α δ α» εἶχε τινυθετὸν σὸν ἀέρα!

Μετὰ μὴ ὀσιγμῇ, δεῦτερος βρόχης σανακλόνησε τὸν Πόρο. Ο Κυβερνητῆς τῆς κορβέτας «Ἰδρα» εἶχε μισηθετὸν Μισαοῦλη.

Μῆσα στὴ σύγχισι εἶσθη, σὸν καπνὸ, φύγοντας μῆσα ἀπὸ τὰ ἐπιπλέοντα συνηγορούς, ἀπὸ τὸ χαλάξῃ τὰ Ρωσικὰν φροαῖων, ὁ Ἰδραῖος ναύαρχος μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦς καρῶβια, μετὰ φαιροδ κῆστρο, νὰ βγοῦν ἀπὸ τὰ στενά καὶ νὰ σαοθῖν στὴν Ἰδρα.

Οι Ρῶσοι, βοηθόμενοι ἀπὸ τοῦς Πορτῆτες, ἐπεδῶθησαν ἀμέσως σὸ ἔργο τῆς στερήσις, γιὰτὶ οἱ ἐπιβῆτες Ἰδραῖοι μορῶλοπῆρῶδε: εἶχαν βλάει φωτιά καὶ σὸ Ναύσταθμο καὶ σὸ λοιπὰ πλοῖα. Ἡ φλόγες ἐτύλιγαν ὄλο τὸν Πόρο, ποῦ εἶχε μεταβληθῆ σὲ ἀλθῆνῃ Κόλας.

Τέλος κατέσθασαν νὰ σβῶσουν τὴ φωτιά καὶ ὅταν διαλύθησαν τὰ πνευτὰ σόνερα τοῦ καπνοῦ, ἐφάνησαν ἐπάνω σὰ νερά τὰ συνηγορούς τῆς «Ἐ λ λ α δ α α» καὶ τῆς «Ἰδρα α α», δύο λαμπρῶν ἐθνικῶν πλοίων, ποῦ εἶχαν ἀγορασθεῖ, μετὰ ἐλληνοῦς ἐράνεως, ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ εἶχαν ἐξυπηρετήσῃ τὸν Ἀγῶνα.

Δυστυχῶς ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ ὁ τυφλὸς φανατισμός— ἀπὸ τὸν ὅποιον εἶχαν προσβληθεῖ καὶ οἱ μεγαλύτεροι ἄντρος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης— δὲν ἐσταμάτησε ἐδῶ. Προχώρησε ὡς στὴ δολοφονία τοῦ Ἰω. Καποδίστρια, δηλαδὴ σὲ μὴ πρῶξιν ποῦ παρὰ λίγο νὰ βραυθαρθῇ τὴν Ἐλλάδα.

Ο ἱστοριοδίφης

